

Alle briefwisselingen vrach-
teloos te zenden aan Aug. Van
Ieghem, uitgever voor de naam-
loosheid. Drukkerij Het Volk,
Nieuwsteeg, n° 10, Gent.

Bureau van West-Vlaanderen:
Gaston Bossuyt, Gids der An-
bachten, Kortrijk. Telefoon 523

Bureau van Antwerpen, Bra-
bant en Limburg: Viktor Kuyt,
Minderbroederstraat, 24, Louvain

Verschiijnt 6 maal per week.

CHRISTEN WERKMANSBLAD

2 CENTIEMEN HET NUMMER

HET VOLK

Men schrijft in:
Op alle postkantoren aan 10 fr.
per jaar. Zes maanden fr. 5.00.
Drie maanden fr. 2.50.
Aankondigingen.
Prijs volgens tarief. Voorop te
betalen.
Rechtelijke herstelling, 2 fr.
per regel.
Ongeteekende brieven worden
geweigerd.
TELEFOON N° 137, Gent.

DE MAN OF 'T MACHIEEN?

Een der talrijke oorlogscorrespondenten
van den Times doet volgende belangrijke
vergelijking tusschen de strijdwaarde van
den mensch en de vernielkracht van het
machien:

Iedere Engelschman heeft een ingeboren
geloof in het zegwoord, dat iemand be-
langrijker is dan een kanon, namelijk de
man die er achter staat. 't Is het zegwoord
der moedigen en zijne waarde is welspre-
kend bewezen geworden in den loop van
dezen langdurigen veldslag. Want onder
de talrijke lessen welke het gevecht der
Aisne ons verschaft heeft, is er geen
grotere noch belangrijker dan deze, dat
het machien, hoe machtig of hoe inge-
wikkeld het ook weze, slechts eene borst-
weer zonder veiligheid is tegen de twee
handen van een mensch.

Laat mij die stelling opkluisen met
eene geschiedenis uit het oorlogstoeel.
Het gebeurt ergens op 't front, in eene
kleine vallei door een begroeiend heuvel
beschermd. Doorheen de vallei loopt een
weg naar de hoogten op. Van op de
hoogten ziet men, overheen de rivier, de
verschansingen van den vijand. Om van
dit deze verschansingen een doeltreffend
vuur te kunnen richten op gezegenen weg,
langs denwelken munitie en voedings-
middelen aankomen, moet men over een
post signalen op de hoogte beschikken.

De Duitschers hadden die niet en toch
wisten zij nauwkeurig hunne houtwitsers
op den weg te doen vallen. Hoe dat?
Heel eenvoudig omdat zij, waarschijnlijk
in vredetijd, zorgzaam het terrein be-
studeerd hadden en de plaats bepaald
waar hunne kanons moesten opgesteld
worden en onder welken hoek nauwkeurig
hun vuur moest worden gericht.

Ziedaar dus het wetenschappelijk, juiste,
doelrijk machien. Maar wat gebeurde
er? Zoodra die taktiek der Duitschers
onthuld was, werd een aanval tegen de
batterij bevolen. Deze begon, gelijk het
moet, met een artilleriestorm, gevolgd
van een stormloop met de bajonet. De
vijand kon aan de woestheid van dezen
aanval niet weerstaan. Hij brak zijne
lijnen en verspreide zich. De stelling
van zijne batterij moest veranderd wor-
den. En zijne volgende salvo's verloren
bijna gansch hunne doeltreffendheid sinds
er geen vooropgemaakt plan meer be-
stond om het schot der kanons te richten.

De bajonet een zeer gevaarlijk wapen
zijnde, oordeelen de Duitschers, men
mag het gelooven, dat zij zooveel mogelijk
dezen strijd met de artillerie moeten
voeren. Hunne mannen verbergen zich
achter hunne machienen! Maar ten ware
alle opgedane aanwijzingen bedrieglijk
zouden zijn, kan zulke strijdwijze niet
welgelukken. Ten slotte is 't altijd de man
die telt, — de man die uit de verborgen
loopgracht komt met het staal in de vuist,
om te toonen dat hij man is, — de man
die genoeg man is om het schuld van
't machien te durven wegwerpen. « Iedere

veldslag, zegde mij een officier, wordt
ten slotte met de bajonet gewonnen. »
Die alledaagsche waarheid begint zich
nu nog maar op te dringen in den geest
van hen, die vergeten hebben dat de
wereld altijd toebehoort aan de dapperen
en de stoutmoedigen. Onze engelsche
soldaten misprijzen als iets schamelijk
de « theorie van het machien ».

Ik heb schijnbaar onmogelijke storm-
loopen hooren verhalen, die de zegepraal
behaalden wanneer de nederlaag reeds
zeker scheen.

Ziehier bij voorbeeld een tooneel, be-
schreven door een man die er aan deel-
nam. Tijdens een regenachtigen nacht,
terwijl de zware kanons van op de na-
burige hoogten bulderden en ontzaglijke
houtwitsers met eentonige regelmatigheid
boven de verschansingen ontploffen, werd
eensklaps het bevel tot stormloop ge-
geven. Onze soldaten komen in gang;
voorzichtig schrijden zij naar de vijande-
lijke lijnen toe, tusschen de plooiingen
van het terrein beschutting zoekende.
Uren lang waren zij in vochtige grachten,
aan een onophoudend vuur blootgesteld
gebleven. Hunne zenuwen waren over-
spannen, de razernij woedde in hun hart.

Daar springen zij op den vijand. Einde-
lijk mogen zij hunne waarde met het
staal in de vuist doen gelden. De over-
rompelde vijand moet vluchten of be-
zweijken. Tallen kante worden slagen
gegeven. Lijf om lijf wordt er gevochten,
man tegen man.

Eensklaps rolt een diepe, langgerekte
lach tusschen de strijders. Door de ont-
roeringen gebroken, is een onzer soldaten
krankzinnig geworden. Hij verspon-
lijkt als het woeste beeld der vernieling.
Thans is 't niet meer de koele moed,
maar eene uitbarsting van woede welke
onze lieden opzweept tegen den vijand,
welken rangen zij neerslaan gelijk een
reusachtig vuurslinger het zou doen.

Machienen zijn krachteloos tegenover
dergelijke vurigheid in de drift; nog nooit
is er een toestel uitgevonden dat aan
zulke menselijke aanstuwung kan weer-
staan. De vloed van den veldslag deint
voort, gebroken en ontrodderd trekt
de vijand zich terug; zijn aanval is ver-
nield. En als eene eindeloze bedreiging
blijft de klank van dien verschrikkelijken
lach voortgalmen in de vreedzame vallei.

Het groote oorlogsmachien heeft zijne
maat gegeven en de verwachte uitslagen
niet verschaft. De menschenhanden zijn
er tegen verheven geworden en zijne
zoozeer geprezen volmaaktheid heeft zich
enkel getoond in de wiegeling van ontel-
bare raderen, waarvan het voldoende was
dat er een enkel ontschotke opdat gansch
het toestel stil viel. En op de boorden der
Aisne toonen Engelschen en Fransen
dagelijks dat de vurigheid van een vrij
volk en de liefde voor het vaderland
meer waard zijn dan de berekeningen der
roofzucht.

Geldelijke toestand te Parijs.

Bordeaux, 9 October. — De geldelijke
moelijkheden welke voor Parijs konden te
duchten zijn door hen die den bijstand en
het bestaan der hoofdstad te verzekeren
hebben, zijn uit den weg geruimd.

Sinds de oorlogsviering waren de be-
hoeften der stad aanzienlijk gestegen. Er
moesten groote nieuwe uitgaven gedaan
worden voor het toereiken van onderstand
aan de werklozen en aan de families der
soldaten. Nu, op 't oogenblik dat de uitgaven
verhoogden, verminderden de inkomsten
door het niet-betalen der belastingen, de
mindere ontvangsten van het octrooi en het
mindere aandeel der stad in de uitbating
van Metropolitains, trams en autobus.

Kortom de stadsgrooting der drie
laatste maanden (Juli, Augustus, Septem-
ber) had een tekort van 52 miljoen. De te-
kort moet de gemeenteraad zien te dekken.

De overeenkomst tot redding is gesloten
op deze basis: 1) De stad is gemachtigd
gemeentebons uit te geven; 2) de Staat
komt voor een derde tusschen in de hulp
aan werklozen; 3) de Staat zal aan de
stad voorschotten doen tot vervulling van
vroegere verbintenissen.

Parijs behoudt alle vrijheid voor de uit-
delging zijner obligatiën om het afbetalen
zijner loten.

Keizerlijke Prins ontzadeld.

Prins Eitel-Fredrich, tweede zoon van
den deutschen Keizer, is tijdens een ge-
vecht van zijn paard gevallen en heeft zijn
knie verstuikt.

Levensmiddelen in Duitschland.

Het Berliner Tageblatt kondigt volgende
officieuze nota af:

« Het was van in den aanvang voorzien,
dat een europeesche oorlog de levensprijzen
zou doen op- en neergaan. De noodwendig-
heden der bevoorraading van het Duitsch
leger hebben die beweging in gang gestoken
en, gelijk altijd, heeft de stijging der prijzen
eene vermeerdering van aanvraag verwekt
en tevens eene groote verhouding van wege
de verkoopers. De moeilijkheden van ver-
voer, door de mobilisatie veroorzaakt, heb-
ben niet weinig tot de prijsverhoging bij-
gedragen en ten slotte heeft men verplichte
prijzen in entrepot moeten bepalen, welke
maatregelen vooreerst terugslag op de
streken van voortbrengst en vervolgens op
alle landen van het Keizerrijk. Het gevaar
bestaat niettemin en kan slechts verergeren
op het oogenblik dat de landbouw voor
allerlei bezwaren staat (labouren, dorschen,
leveringen).

« Vermits de huidige omstandigheden
noodzaken de voeding van het leger en van
het volk te doen voortgaan, wordt het on-
misbaar in de moeilijkheden der bevoorra-
ding te voorzien. Als éénig middel stellen
de Ouderen der Coöperatie van Berlijn voor,
door de regering den maximumprijs te doen
vaststellen voor de granen, het meel, alsook
voor de erwten, de peulvruchten, enz. Zij
weten dat dergelijke maatregel ontzaglijke
moeilijkheden medebrengt en bijzondere
belangen kan schaden; maar zoo men be-
sloten is het algemeen belang voor alles te
doen gaan, zal men wel middel tot overeen-
komst vinden. »
(Havas.)

Oostenrijk onder Voogdij.

Uit Weenen wordt aan de Corriere della
Sera verzekerd, dat het oostenrijksch leger
in Galicie nu teenemaal onder de kontrol
van den deutschen Staf is gesteld, ondanks
het verzet van keizer Franz-Jozef.

Generaal baron Coenraad von Hotzendorf,
overste van den oostenrijkschen algemeenen
staf, is feitelijk van alle macht beroofd,
onder voorwendsel dat hij te zeer geschokt
is door de dood van zijn zoon, die op het
slagveld gesneuveld is.

Generaal von Auffenburg is van zijn
commando ontzet, zoogezegd voor zieke-
lijkheid, maar werkelijk omdat zijne be-
weging bij Lublin wordt aanzien als een groote
misslag, die de oorzaak van Oostenrijks
nederlaag geweest is.
(Reuter.)

De Waarde der Oostenrijkers.

Een briefwisselaar van den Daily Mail
schrijft uit Petrograde:

In 't algemeen heeft men zich voorge-
steld na de groote nederlagen der Oosten-
rijkers in Polen en Galicie, dat de waarde
van het oostenrijksch leger, op het slag-
veld, veel minder was, als het Duitsche
leger. Onder dit opzicht is het belang-
rijk de gedachten te kennen van een of-
ficier der russische geschutafdeeling. Deze
schrijft in een dagblad van Odessa:

« 't Is mijn oordeel dat het Oostenrijksch
leger in niets moet onderdoen voor het
Duitsch leger. Ik heb er mij zelf van over-
tuigd De oostenrijkers vechten met kracht-
dadigheid en wilskracht.
« Wij hadden te doen tegen een wel be-
slisten vijand die goed de tucht verstaat.
De legers zijn wel gewapend, goed uitgerust
en goed voorzien van munitie en afschoon
hunne geschutten beneden de onze staan,
hebben zij puik werk geleverd, gansch den
tijd van den oorlog.

« In de laatste gevechten rond Lemberg
hebben de Oostenrijkers gevochten met
eenen buitengewonen moed en onzen zege-
praal heeft zoo gemakkelijk niet gegaan,
dan men het algemeen geloof.

Ik heb de overtuiging dat, zoo wij de
Oostenrijkers hebben kunnen verslaan,
de Duitsche legers het niet langer zullen
uithouden. »

Een gevecht in de Lucht.

Tusschen Epemay en Reims is een
aangrijpend luchtgevecht geleverd. Een
Duitsche aeroplana was boven Epemay
verschenen, maar men is aan zulk ver-
schijnsel reeds zoo gewoond, dat men er
niet te veel aandacht aan schonk. Schielijk
wek de taube snel af en vlood in de rich-
ting van Reims. Dan bemerkte men dat
drie Fransche vliegers hem naajlden.

De jacht duurde niet lang. Toen de
Duitscher boven den rechter kant van den
berg van Reims was, steeg een Fransch
toestel er boven. Een serjant, die in het
Fransch vliegtuig zat, opende het vuur op
den Duitscher en na enkele revolverscho-
ten plofte de taube neer in het bosch
van Viezy. De geleider was dood.

Als het machien den grond raakte,
schoot het in brand en beide inzittenden
werden samen met het tuig door het vuur
vernield.

Motor-Ambulancen.

De engelsche bladen hadden een oproep
gedaan om een grooten aantal motor-
ambulancen aan de maatschappij van het
Rood-Kruis te bezorgen.

Die oproep, den 1 October gedaan, was
zaterdag reeds rijklijk beantwoord.
« We waren overtuigd, schrijft de Times,
dat de begooede standen, onzer natie maar
den no od moesten kennen om er in te voor-
zien.

Op twee dagen tijd waren dertig zulke
ambulancen gegeven of toegezegd. Den
6 October was dat getal reeds tot 93 ge-
stegen en vrijdag klom het tot 123.

Die ambulancen worden dadelijk naar
Frankrijk overgebracht, op de achter-
hoede der Verbonden legers, waar zij ge-
roepen zijn uitstekende diensten te be-
wijzen.

Nieuw canadeesch Expeditiekorps.

De canadeesche regering heeft besloten
een tweede Expeditiekorps van de Verbon-
den legers in Europa te voegen.

Dit korps zal 10.000 man sterk zijn. In
geval van nood zal een derde, en ook een
vierde korps volgen om alle verliezen on-
middelijk weer te kunnen aanvullen.

De canadeesche regering wil niet
de minste vergoeding van Engeland en zal
al de onkosten zelf dragen.

België's jonge mannen zouden het zich
eenuwig schamen niet gestreden te
hebben waar vreemden het voor ons
deden.

De bewegingen

van Generaal von Kluck.

De italiaansche generaal Gatti verhaalt
in de Corriere della Sera zekere belangrijke
bewegingen der Duitsche legers, in Frankrijk
alsook op de oostenrijksch-russische grens en
in Oostelijk Pruisen.

« Rond 5 September, schrijft hij, was er
eene verplaatsing van Duitsche legerkorpsen
van het oorlogstoeel in Frankrijk naar het
oorlogsveld in Rusland; die verplaatsing
verzwakte de Duitsche krachten in Frankrijk,
op merkbare wijze. Heden begrijpt men de
redenen van den aanval van von Kluck en
deze der voorbereiding der versterkings-
stellingen, door het Duitsch leger thans be-
zet. »

« Het schijnt zeker dat de Duitsche leger-
krachten in Frankrijk, sinds lang merklijk
flauwer zijn, dan zij het in den beginne van
den oorlog waren. In de eerste dagen van
September vroeg de aartshertog Frederik,
opperbevelhebber van het Oostenrijksch
leger, op dringende manier aan den Duit-
schen opperstaaf, eene zending van nieuwe
krachten. Op 3 September hadden de
Duitschers de vaste overtuiging dat de negen
legerkorpsen der generaals Auffenberg en
Dankl, gevaar liepen afgesneden te worden
van het overige deel der legers en dat het
leger van Roussy (vijf korpsen) naar Lem-
berg en Grodek gezonden en het leger van
Broussiloff (drie korpsen) naar Halles-Ka-
lusz-Drohobjeff gezonden, het voornaamste
oostenrijksch leger dreigden te omsingelen.
« Om de verwijdering dezer zes leger-
korpsen te verduiken, deed generaal von
Kluck een geweligen aanval tegen de
Fransche soldaten, in de streek Provins.
't Is eene uitmuntende taktiek, van de beste
legergeleiders, krachtig te willen vooruit-
rukken, op het oogenblik dat zijne zwakte
moet verdoken worden.

« De aankomst der Duitsche legerkrach-
ten in Galicie, deed den russischen vloed
min of meer verminderen. Om in Frankrijk
de Duitsche lijn weder te versterken bracht
men op 17 en 18 September troepen uit
Oostelijk Pruisen in Frankrijk en deed men
hen post vatten in 't center van 't Duitsche
front, nagenoeg in de streek van Laon. »

Op 43 mijlen van Krakau.

Een telegram uit Weenen meldt dat
ten gevolge der bezetting van Opatoff en
van Klimontoff, de Oostenrijkers woens-
dag in gevecht waren op gansch het rus-
sisch front, zich uitstrekkende van Opa-
toff en van Tarnoff tot Neusandee, ten
einde de twee Russische legers in bedwang
te houden die, de verleden week, vooruit-
rukten van Przmysl naar Karakau, en die
reeds Tarnoff (op 45 mijlen van Krakau)
en Neusandee bereikten.

Het russisch vooruitrukken stuitende,
willen de Oostenrijkers Krakau van een
beleg redden.

EEN HALF MILLIOEN MANNEN GEVALLEN

Londen. — De Daily Telegraph ont-
vangt uit New-York, het volgende telegram
« Volgens brieven, hier uit goede bron
ontvangen, zouden de Duitschers, gedu-
rende de zes eerste weken van den oorlog,
tot aan den veldslag der Marne, een half
miljoen man verloren hebben aan doodden,
gekwellten en verdwenen en zulks en-
kel in het oostersch oorlogsveld.

OP ZEE.

Vaartuigen gezonken.

Rome, 7 Oct. — Men meldt uit Ancone:
Op de kust van Dalmatie zijn vier
oostenrijksche torpedobooten en twee
torpedojagers slachtoffers geworden van
vlottende mijnen, door de Oostenrijkers
zelf gelegd. De bemanningen kwamen bijna
gansch om.

Duitsche torpedoboot in den grond

De onderzeer « E 9 » heeft nabij de
monding der Ems een Duitsche torpedo-
boot in den grond geboord.

Duitschers en Japannezen.

In het oorlogsministerie te Tokio ge-
looft men te weten dat de Duitsche kruiser
Cormoran en twee Duitsche kanonneer-
booten in den grond geboord zijn in de baai
van Kiao-Chou.

De omsingeling van Tsingtao is volledig
telegraphieert men aan den Daily Mail.

EENE VOORSPELLING.

Een Amerikaansch doktor die den dood
van Mac Kinley en de aardbeving van
Rio de Janeiro voorgezegt heeft, schrijft
in een Amerikaansch blad dat de Duit-
schers en den Keizer den genadeslag
zullen krijgen tusschen 9 en 30 December.
Hoppen wij dat deze voorspelling be-
waarheid worde!

De Successie van Coburg-Gotha.

Een komiteit van den landraad van
Coburg en Gotha heeft vastgesteld dat de
regering een ontwerp moet aanbieden tot
wijziging der wet van 3 Mei 1852, ten einde
als buitenlandse leden der regerende
familie van de successie uit te sluiten. —
(Reuter.)

N. d. R. — De hertog van Saksen-Coburg-
Gotha is een zoon van wijlen den hertog
van Albanie, die een oom was van den
engelschen Koning Joris. De regerende
hertog heeft twee zoons en de rechtstreeksche
successie schijnt dus verzekerd. De hertog
van Connaught en zijne nakomelingschap
hebben aan hunne rechten op successie
verzaakt. Maar zoo er geen erfgeachtigen
in rechtstreeksche lijn blijven, komt in
aanmerking het Koninklijk Huis van België,
dat afstamt van Leopold, prins van Saksen-
Coburg en Gotha, met recht van aanspraak
op de successie.

DE OORLOG IN BELGIE.

Rond Antwerpen.

Meer en meer wordt bevestigd, dat de
Engelschen reeds gebruik maken van twee
der zeven forten, welke de Duitschers
eerst tot zwijgen hadden gebracht.

Door een geloofwaardig persoon die
vrijdag van Antwerpen kwam en, door de
diensten welke hij daar bewezen had, in
staat was op de hoogte van den toestand te
zijn, werd ons verzekerd dat de Duitschers
op een belangrijk punt tien kilometer
achteruitgeslagen waren.

De Duitschers schieten nu in 't wilde,
zoodat hunne bommen en houtwitsers in
meerderheid verloren gaan.

Bij Duffel kwam eene bom midden een
kamp van 't Rood Kruis terecht, een tien-
tal personen kwetsend.

In eene inrichting, gevestigd in een ge-
bouw, waar gekwetsten verzorgd worden,
vloog eene bom doorheen de eerste en de
tweede zaal tot in eene derde, waar zij
neerviel zonder te ontploffen, na aldus
drie muren doorboord te hebben.

De omstreken van Duffel worden erg
geteisterd. Maar de algemeene toestand
is in de laatste drie dagen van uur tot uur
verbeterd.

Geruststelling

Antwerpsche Families.

Vele families van rond Antwerpen zul-
len misschien ongerust geweest zijn over
het lot der 750 ongelukkigen, die in het
krankzinnigegesticht van Mortsel ver-
pleegd werden.

Die families mogen gerust zijn. De 750
verpleegden van Mortsel zijn reeds sedert
woensdag in veiligheid gebracht in het
gesticht van Selzaete.

Antwerpsche vluchtelingen in Holland.

De bijzondere korrespondent van den
Times schrijft dat er zich nu meer dan
1000 Antwerpsche vluchtelingen in Hol-
land bevinden. Verscheidene honderden
zijn te Rotterdam toegekomen.

Alwie over jeugdige kracht beschikt,
moet in het gelid voor België's eer en
vrijheid.

TE BRUSSEL.

De postzegelverzamelaars hebben donder-
dagsmorgen de burelen van den Post, letterlijk
bestormd. Men stelde er voor de eerste
maal Duitsche postzegels te koop. De lief-
hebbers waren zoo talrijk opgekomen dat
een ordediens moest ingericht worden.

De Duitschers hebben, om zich geld aan te
schaffen, een tak ingesteld van 5 frank, op
de vrijgeleiden (passe-ports) die toegang
geven in de heele provincie en van 10 frank
voor de vrijgeleiden daarbuiten.

De Duitsche overheid heeft ook accijs-
rechten in den Entrepot, sinds 1° October.

In 't Paleis van Justitie is alles kalm en
alhoewel de vacantielijd uit is, blijft men
staken. De advocaten hebben geweigerd
te pleiten en de avouds besloten geen enkele
zaak op de rollen te brengen.
't Is dus staking!

Zondagsmorgen zijn een dertigtal stukken
geschut uit Brussel vertrokken, langs den
Ninooschen steenweg, in de richting van
Geraardsbergen.

Op de poorten van het Ministerie van Bin-
nenlandsche zaken hebben de Duitschers
een bericht uitgehangen, in de Duitsche taal,
meldende dat zij Mechelen bezetten en de
beschieting beginnen der forten, met hun
groot geschut.

Sinds zaterdagmorgen heeft men hier
geene nieuwstijdingen meer, uit het land. De
Gentsche dagbladen komen niet meer toe,
daar de Duitschers hen toezicht der dagbla-
den nog verscherpt hebben.

Brussel bevoorrad.
5600 zakken meel zijn te Brussel voor de noodwendigheden der bevolking toegekomen. Weinig scheelde het of de Duitschers maakten er zich meester van, ondanks de gesloten overeenkomst.

Zeppelins bombardeeren Antwerpen
Roosendaal, 10 October. — Men meldt uit Antwerpen dat in den nacht van donderdag op vrijdag, zes Zeppelins boven Antwerpen vloegen, talrijke bommen werpende. Het Justitiepaleis werd erg beschadigd.

De vluchtelingen te Pervyse.
Dinsdag 11. is in de familie Frans Van Eyllen-Beemans, vluchtelingen van Hofstade, bij Mechelen, alwaar zij door de Duitschers op echte bandietenmanier werden begijend, een zoon geboren.

De burgemeester van Pervyse die zich beijert om de 120 vluchtelingen die aldaar verblijven, ter hulp te komen, heeft het peterschap aanvaard. Het kind werd Albrecht geheten, ter herinnering aan dezen droevig tijd en als hulde aan onze knoeken vorst.

WEST-VLAANDEREN.
In de omstreken van Iseghem heeft er woensdag een schermutseling plaats gehad tusschen Belgen en Duitschers. Vier duitsche soldaten werden krijgsgevangen genomen, acht paarden doodgeschoten en twaalf meegenomen. Eene goede vangst dus!

Te Ingelmunster is in een schermutseling, die woensdag plaats had, een duitscher geschoten, en vrijdag een man en een paard gevangen genomen.

KLOOSTERZUSTER GESTORVEN.

Wij hebben gemeld dat de Moeder-Overste van het klooster van St. Vincen-tius a Paulo, te Wichelen, gekwetst werd, op het oogenblik dat zij met andere kloosterzusters het klooster verliet.

Zij had een erge wonde aan het hoofd bekomen, door een schrapnellscherf der duitsche vuren.

Wij vernemen nu dat de eerbiedwaardige Moeder-Overste, ten gevolge der bekomen wonden, overleden is.

NIET JUIST.

Men meldt dat het nieuws, gegeven naar een plaatselijk blad en volgens hetwelk de raalmoezener van het klooster te Quatrecht in de woning van M. Jakobs, te Melle, een boek zou gevonden hebben getiteld «*Dertig jaren spioenering*» onjuist is.

Bedeelde heer bestuurder van Quatrecht zegt dat hij zelfs niet, in het huis van M. Jakobs heeft geweest en er dus natuurlijk niets gezien of gevonden heeft.

TE RONSE.

Deze kleine stad is zeer kalm en rustig, alhoewel in 't onmiddellijk duitsche troepen aangekondigd zijn.

Men zag hier enkel belgische troepen. Een gepantserde trein, ruiters en belgische cyclisten zijn hier samengekomen. Een geestdriftige ontvangst viel hen te beurt; de gepantserde trein was, bij zijn vertrek, opgepropt met mondbehoefden, kleederen, sigaren, enz.

Eene volkskeuken is geopend en eene ongehooide bijval is verzekerd.

De opbrengst van den verkoop zal gestort worden in de kas van het komitee van voeding.

De tegenwoordigheid van Duitschers, te Amougies, Anseruul, Avelghem, Sweveghem wordt ook aangekondigd.

Het zijn de patrouillen uhlanen die overal den schrik verspreiden.

Weinig werk in de stad: een tweetal fabrieken leveren nog drie dagen werk aan de werklieden.

IN 'T LAND VAN WAAS.

Vrijdagmorgen verspreide zich het gerucht te Gent, dat de Duitschers over de Schelde gekomen waren te Wichelen.

Vluchtelingen uit het onmiddellijk van Seveneeken, Beirvelde, enz., hier toegekomen, bevestigen dat een gevecht had plaats gehad, op den linkeroever der Schelde.

Na talrijke pogingen te hebben beproefd om een brug over de Schelde te leggen, die een doorgang zou verleend hebben aan het voetvolk deed de vijand donderdagmiddag een kleinen troep overzwemmen, terwijl op den anderen oever een talrijke geschutafdeeling, veel telrijker dan de onze, onze soldaten belette tusschen te komen.

De duitsche soldaten die overgezwommen waren konden den overtocht der overigen vergemakkelijken en daarna werd een brug opgeworpen, zoodat Zele weldra kon bezet worden, die, door de bewoners was verlaten geworden.

Onze troepen moesten achteruitwijken.

Een duitsche patrouille kwam tot dicht Lokeren, doch keerde terug. In den avond begon, te Zele, het kanon te brommen.

De inwoners van Lokeren, die eene beschieting vreesden, ontruimden hunne woningen en trokken naar Gent. Men beweert dat Lokeren beschoten werd.

TE HERZELE.

Zaterdagmorgen verschenen te Herzele zeven Duitschers.

Twee vrijwilligers schoten op hen. De Duitschers beantwoordden het vuur en onze moedige jongens werden gedood.

't Gevecht van Quatrecht.

In het gevecht, dat vrijdag te Quatrecht werd geleverd, werden door de Franschen 300 Duitschers krijgsgevangen genomen, die, voorloopig ter plaats opgesloten en bewaakt, gisteren, kort na den middag naar Gent gebracht werden.

Er zijn in hetzelfde gevecht een goed naar duizend Duitschers gedood. Men spreekt zelfs van meer dan drie duizend.

Duitsche automobiel verrast.

Een duitsche automobiel, bevattende vier duitsche officieren, een soldaat en een geleider, werd zaterdagmiddag op den steenweg van Quatrecht verrast door een tiental franche matrozen, verzegeld van den grenadierbaeyens en den karabinier Destat, twee belgische vrijwilligers die aan hun proefstuk niet meer zijn. Onze felle gasten schoten op den automobiel waarvan al de inzittenden gedood werden.

Wie zijne moeder liefheeft, zal zijn vaderland verdedigen.

NAAR MELLE.

Het is 1½ uur. Wij begeven ons naar Melle. Tot 's middags kon men niet verder dan tot aan 't Arsenal. Nu mag men gaan tot aan de grenscheiding der gemeente Gentbrugge. In gezelschap van een medewerker der *Plandre libérale*, begeven wij ons bij den burgemeester van Gentbrugge, heer Verdonck die ons belangrijke inlichtingen verschaft, dewelke wij ongelukkig niet mogen mededeelen. Wij bedanken hem en gaan verder. Nu wordt het moeilijker.

Vijf maal moeten wij onze papieren te voor-schijn halen. Wij gaan voort. Op gansch den weg veel troepen, met de grootste geestdrift beziel. Wij zijn gekomen aan den ingang van het dorp. Het is als een kerkhof. Voeger ontmoetten wij velen onzer vrienden, nu niemand. In de stallen loeien de beesten, meer dan waarschijnlijk halfdood van den honger.

Eindelijk ontmoeten wij een onzer trouwste vrienden, een ambtenaar der gemeente, die ons het volgende verklaart:

«Het gevecht van gister, te Kwatrecht, was allerhevigst. De belgische en de franche troepen hebben wonderen van dapperheid verricht. Talrijke Duitschers lieten er het leven bij. Onze vijanden hebben de vlucht moeten nemen, zonder hunne dooden te hebben kunnen begraven, waarvoor reeds putten waren gedolven. Na den slag vonden men in een veld een gekwetst duitsch soldaat, door twee kogels in het rechter been getroffen. Hij verklaarde door Franschen geschoten te zijn geweest.»

Rond de kerk van Melle gekomen, geen levende ziel. In de kerk is door een huwster een gat geslagen. Van enkele huizen zijn de pannen verdwenen.

Rond 3½ uur koerden wij naar Gent terug.

Een vijftiental minuten van het dorp, hooren wij de nog geblevene inwoners roepen: *de blauwfabriek van Kwatrecht staat in brand*. Wij keeren ons om en zien inderdaad groote rookwolken ten hemel stijgen.

Men verzekert ons dat de Verbondene legers het gebouw in brand hebben geschoten.

In verschillende aanpalende gemeenten zijn verschaningen gemaakt. Van verscheidene kanten zien wij troepen oprukken. Moesten de Duitschers terugkomen, zij zouden wel ontvangen worden.

Hoog de harten, vrienden!

De oorlogsbewegingen rond Gent.

Zoals den vorigen dag zijn wij gister de krijgsverrichtingen in de omgeving van Loochristi, op een goed uur van Gent gaan volgen. Onder den morgen kregen de inwoners van Loochristi dorp den raad hunne huizen te verlaten. Rond 7 uur 's morgens was een zeer kleine patrouille Duitschers in het dorp verschenen; zij trokken aan de deuren om te zien of er nog volk binnen was. Ze lieten de vluchtelingen gerust doorgaan, maar verzekerden dat alles zou platgelegd worden. Later naar Gent afzakkende menschen wisten dat de duitsche verkenners, door zeven belgische gidsen op de vlucht waren gedreven.

Te middag hadden zij toch nog geen enkele poging gedaan om voorbij het dorp te komen.

Op het punt van den Antwerpschen steenweg waar de ijzerenweg over den viaduct loopt, verbod een sterke bevriende patrouille allen doorgang.

Te 12½ uur werklied in de verte, heel in de verte, kanongebulder.

Op dit uur komt men ons verzekeren dat de Duitschers links rechts van Loochristi ferm achteruit zijn gedreven. Het dorp van Loochristi is vrij. Denkelijk zijn de eerste duitsche lijnen te Seveneeken opgesteld.

Maar rechts naar de Schelde hebben zij de statie van Beirvelde bezet, zonden er schade aan te veroorzaken.

Wij bleven een geheel stuk in den namiddag ter plaatse en kunnen verzekeren dat Gent krachtig beschermd is.

De engelsche picalli zal de duitsche zuurkool onverteerbaar maken.

Engelsche Broederlijkheid.

Vrijdagavond tusschen 5 en 6 ure passeerde er een afdeeling engelsche en schotsche soldaten omtrent het Consulaat van Holland, op den Antwerpschensteenweg, te St-Amandsberg, die op gejuich werd onthaald door de inwoners. Tusschen de reuzen-soldaten, die ons land zullen komen redden, zagen wij twee jongelingen misschien ten hoogste 16 jaar oud. Een moedig voorbeeld van de Belgische jongelingen om de wapens op te nemen, ter bevrijding van ons dierbaar vaderland.

Opeens kwam een hoop vluchtelingen, vrouwen en ouderlingen geladen met pakken, die zij in der haast hadden kunnen medenemen. Eene schreiende vrouw werd opgemerkt door twee jonge Schoten, die uit de rangen kwamen en zegden tot de bedroefde moeder in gebroken vlaamsch: «*Nie pleurer, wij deliver*», en zij gaven geld aan de ongelukkige vluchtelingen. Dat schoone voorbeeld werd door de andere soldaten gevolgd, de eene gaf een shelling, de andere een briefje van 2 frank, 5 frank tot zelfs 20 frank.

Wij zagen een ander engelsch soldaat die van eenen daar staanden bakker al de brooden die hij nog in zijne kar had, afkocht, om ze aan de vluchtelingen te geven.

Een oude grijsaard die een zwaar pak op den rug droeg en al weenende voortging, kreeg ook weldra zijn deel. Hij kon van aandoening niet antwoorden, maar het daarstaande volk bracht eene wel verdiende ovatie aan de Engelsche soldaten.

Bravo van het Engelsch volk en een driebekke hurrah voor de Schotschers.

TREINVERKEER.

Over de statie Gent-Dampoort liepen zaterdag enkel treinen naar Selzaete. Vertrek om 8 ure 30, 12 u. 2 en 17 u. 16.

TE GENT.

Eene onophoudende beweging van allerlei troepen. Zonderafbreken komen allerhande troepen toe, met paarden, kanons, munitie, levensvoorraad, zelfs honden en... een paar apen.

Voor al de Engelschen zijn de vrienden, de hartelijk welgekomen vrienden bij ons volk, dat gevoelt hoe onze bondgenoten met zulk vast voornemen als voldoende kracht komen om ons Vlaanderen van de duitsche grijpvoegels te zuiveren.

Tallen kante schaarst ons eigen gentsch volk samen om die frische groote mannen te zien, en 't is eene verbodendring van 't allereigenaardigst alloo: ze verstaan mal-kander niet met de taal, maar wel met het hart, dat doorheen de oogen spreekt.

En waar de Franschen komen, daar is 't van vive! vive! vive! zonder afhouden. Door zouden ze malhaar in d'armen vliegen en d'een den ander op de schouders dragen.

Zoo hoorden we ons eigen volk als bezeten roepen: vive la France! — Non, riposteerden de Franschen: vive la Belgique, car c'est vous qui nous avez sauvés! (Leve België, want 't zijt gij het, die ons gered hebt!)

Maar als onze menschen dan eens Duitschers zien, 't is moeilijk om ze te weerhouden, en toch bliven ze ordentelijk.

Gisteren kwamen ze ons roepen terwijl we 't middagmaal namen. We gingen zien.

Aan onze oede, de ware brugsehe poort, tusschen Brugsepoortstraat en Noordstraat, is er in der haast eene afrijding der trambaan naar de Begijnhoflaan gelegd.

Daar was een lange buurtrein vol belgische soldaten op aangekomen. Midden de lengte van den trein moest hij stoppen, wij de wisselaard versprongen was en niet meer werken wilde.

In een oogwenk zag het vierweegsche zwart van 't volk. Onze soldaten kregen van alles, inzonderheid fruit.

Doch tusschenlied fruit weldra het gerucht dat er duitsche krijgsgevangenen op dezen buurtrein waren. En inderdaad: in den laatste foergon, gesloten, zaten er acht, door gendarmen afgezonderd.

We hebben ze gezien: ze zagen er uit als wezens die, tot aanval gekomen, eensklaps gedogen waren onder het gevoel hunner machteloosheid. Hebt ge al eene vreemde kat in een hoek gedrongen gezien? Zoo zagen die menschen er uit: op hen zelven ineenge-drongen, zich schuw zoo klein mogelijk makend, alhoewel ze alle plaats hadden om hunne leden te strekken, en slechts tusschen de wenkbrauwen heen soms opwaarts blikkend.

We waren blijde als de buurtrein kon voortrijden. Ons volk had geen kreet tegen de gevangenen geslaakt en zich vergenoegd met onz' eigen jongens goed te doen.

Jammer maar, dat het niet overal zoo toegaat. Er is zoo menige straat, waar de eene of andere welwater — zelfs soldaten, helaas! — de domste vertelsels uitkramen om verschrikking onder het volk te brengen.

Zoo waren er gisteren twee, die met heele mondsvullen vertelden van Antwerpen's val. Door een aantal vrouwen en een paar mannen omringd, verhaalden ze daar allerlei on-mogelijkheden van den meest angstwekkenden aard. Gelukkig kwam er een bonkige kerel van een soldaat tusschen, die hun spottend vroeg:

— Zegt, maatjes, hebt gij daar iets van gezien?

— Ha neen! ze wisten 't maar van.... hooren zeggen.

Hewel, zei de andere, ik heb het tegen-overgestelde gezien van wat gij hebt hooren zeggen.

Spijt dat er niet overal zoo'n kerel kan optreden. Maar de waarheid behoudt toch hare rechten en de zeevaarders en zwart-profeten zullen ten slotte hun kraam mogen opvoeten.

De zaken staan goed. In ons land nadert de Duitscher zijn einde.

Spioen gevangen en gedood.

Gisteravond is er op de Koornmarkt, te Gent, een tragisch tooneel geweest.

Het was bij zeven uur. Een kerel, die reeds sedert vrijdagachtmorgen langs alle kanten in gesloten rijtuig rondkeerde en overal aantekeningen nam, was van over de St-Michielsbrug naar de Koornmarkt toegekomen waar een aantal engelsche wagens stonden.

Hij deed zijn rijtuig staan, stapte er uit en, van op de brug, overschouwde hij aandachtig gansch de markt, waar zeer veel volk was samengeschaard. Benige aantekeningen nemende, bemerkte hij in 't halfduister niet dat hij van volk omringd werd, en toen hij terug in zijn rijtuig stapte, brak het on-weder los.

't Voertuig kon geen stap vooruit. men trok er hem uit, hij kreeg stooten en stampen langs alle kanten, de politie kwam bijgelopen en had alle moeite om hem tegen de volkswoede te beschermen en naar 't bestendige politiebureau op de Poelillemarkt om zoo zeggens te slepen.

Horraalderlijk wilde hij zich verzetten, tot ten slotte een gendarm hem zegde dat hij hem bij het eerste verzet zou neerschieten. De kerel luisterde naar deze waarschuwing niet, die hem nog meermalen herhaald werd. Eindelijk op eene laatste poging tot verzet, schoot de gendarm en de aangehouden viel neer en werd het bureau levensloos binnenge-dragen. Hij was tusschen keel en borst ge-troffen.

Wat op hem gevonden werd, bewijst dat hij inderdaad een spioen was. Hij had allerhande verraderlijke aantekeningen en drie soorten geld op zak. Men veronderstelt dat het een duitsche officier was.

Voor de militaire opschelingen.

De Burgemeester,

Gezien de wet van 14 Augustus 1887 betref-fende het logement der troepen op marsch en in kantonnement en de militaire verstre-kingen:

Gezien het Koninklijk Besluit van 31 De-cember 1889;

Gezien de Gemeentewet:

BESLUIT:

Art. 1. De eigenaars of huurders van wo-ningen binnen Gent, welke tijdelijk onbe-woond zijn, zijn verplicht een bewaker aan te stellen of den sleutel der huizen toe te ver-trouwen aan een persoon dezer stad, des ge-vallende, derwijze dat die huizen ter be-schikking van de militaire overheid zouden kunnen gesteld worden ter uitvoering van de opschelingen.

Art. 2. De naam en adres van den persoon welke den sleutel in bewaring heeft zullen aan den commissaris der wijk bekend wor-den gemaakt.

Art. 3. Zij die zich naar dit besluit niet zou-den schikken zullen vervolgd, en naar luid de bepalingen van de wet, gestraft worden. Gedaan ten Stadhuize van Gent, den 9^e October 1914.

De Burgemeester, (Get.) E. Braun.

De prijzen van het vleesch.

De volgende plakbrief is gistermorgen aangeplakt:

De Burgemeester,

Overwegende dat, in het belang der openbare orde, maatregelen moeten genomen worden om de moeilijkheden, welke zouden kunnen ontstaan tusschen de vleeschhandelaars en het publiek, te voorkomen;

Gezien de wet van 19 Juli (art. 30, Tit I) en de gemeentewet;

Besluit:

Art. 1. — Van heden af zijn al de vleesch-handelaars verplicht aan hunne vitrien of aan hunnen voorgevel en ook binnen hunnen winkel, op een in het oog springend plaats, de prijslijst van hunnen verschillende waren aan te plakken.

Art. 2. — De aangeduide prijzen zullen dienen voor eene gehele week, van den zaterdag, van af 8 ure 's morgens, tot den vrijdagavond.

Art. 3. — De prijslijsten zullen volstrekt gelijk moeten zijn aan het model, vastge-steld door het Gemeentebestuur. De belang-hebbenden kunnen zich die gedrukte lijsten in het Slachthuis aanschaffen.

Art. 4. — De overtreders zullen in de straf-fen van politie vervallen.

Gedaan ten stadhuize van Gent, den 9^e October 1914.

VRIJWILLERS VOOR DEN DUUR VAN DEN OORLOG.

Het College van Burgemeester en Schepenen brengt ter kennis van het publiek dat burelen voor het aanwerven der vrijwilligers van 18 tot 30 jaar (ouderdom op 31 Decem-ber 1914) ingericht zijn in de garnizoen-plaatsen onder het bevel van den heer Luitenant Generaal, militaire Bevelhebber der niet ge-occupeerde provincien door Duitschers of Verbondenen.

De candidaten vrijwilligers der arrondis-sementen Aalst, Audenaarde, Gent en Eekloo zullen zich aanbieden bij den plaatsbevel-hebber te Gent, Muinkbrugstraat van af 8½ ure.

Zij moeten drager zijn van een getuig-schrift van gedrag en zeden.

Jonge Mannen. beantwoordt de roep-stem van uw vaderland!

Onvoorzichtigheid.

Iederen zal wel weten dat in den nacht van vrijdag op zaterdag een groot aantal bevriende soldaten gekampeerd waren, in de hovingen van het kasteel van den heer Wolters, Heirnis.

Een drietal vluchtelingen van Laarne, verblijvende bij den heer L. De Coster, Ondernemerstraat, hadden 's nachts de onvoorzichtigheid met een lantaarn over een afsluitingsmuur te zien naar het kampe-ment.

De soldaten schoten naar de nieuwsgie-rigen, die verdwenen, doch zij werden uit 't huis gehaald en gewankelijk weggebracht, bij den militairen audituer. Na de uitleggingen van het feit werden de gevangenen in vrijheid gesteld.

Wij raden onze lezers aan, geen dergelijke onvoorzichtigheden te begaan, daar zulks niet altijd zoo glad van stapel zou loopen en die nieuwsgierigheid wel streng zou kunnen gestraft worden.

Gekwetsten. TE GENT.

AMBULANCE DER ZWARTE ZUSTERS.

Zijn den 5^e October binnengekomen: Brangers Gaston, 52540, 3^e l., Antwerpen; Declercq Gustaaf, kar. cycl., Kortrijk; De Jardin Mathieu 50569, 20e l., Luik; Dumortier Georges 59014; Genin Jozef, 6e l., Rillaer; Ghislain Bernardin 59518, 2e l., Courcelles; Gilmont Hendrik, 48058, 2e gren.; Givry; Larmusiaux Germain, 54317, 3e l., jagers te voet; Bousseu; Peeters Pieter, mitrailleur, Parijs; René Pieter, 50540, 12e l., Luik; Toch Jozef, 45522, 1e gren.; S. Gilles; Tossaert Frederik, 51395, 6e l., jagers te voet; Joost-ten-Oude; Vander Haeghe Hendrik, 58651, 3e l., Warneton; Van Herck Jan, 72540, 6e l., Aerschot; Van Velthem Frans, 59532, 9e l., Bonheyden; Vryman Guill., 36811, 14e l., Luik;

AMBULANCE KATHOLIEKEN KRING, POEL.

Brackman Camiel, 55486, 11^e l.; Brussel-man Jozef, 70932, 6^e l.; Claeys Frans, 22016, 14^e l.; Heynrick Pieter, 55189, 27^e l.; Hubertmont Jozef, 55974, 10^e l.; Neys Pieter, 45579, 2^e gren.; Noel Gustaaf, 50789, 6^e l.; Roefaert Ferdinand, 52077, 2^e karab.

AMBULANCE DER DISALSEN, BURG-STRAT.

Beerens Nestor, 6^e l.; Collaard Mathieu, 2^e fortkarabinier; De Baedts Celestin, 9^e l.; De Clercq Alidor, 5^e l., jagers te voet; De Grauwe Isidor; De Jaeger Remi, 4^e l.; Remy Jules, 27^e l.; Gayant Gustaaf, 3^e l.; Geerolf Henri, 4^e l.; Heyndrickx Henri, vrijwilliger, 6^e l.; Hody Georges, 26^e l.; Lafosse Frans, 2^e l., jagers; Maris Leon, 10^e l.; Moraux Camiel, 2^e kar. fort; Remy Maurice, 3e karab.; Vancs Jan, 13e fortgeschut; Van Herten Constant, 2e karabiniers vrijwilligers; Van Kleven Oscar, 4e l.; Van Put Jozef-Louis, 2e grenadiers; Vervydt Cornille, 31e l.

AMBULANCE DOORZELLE (Albertboul.)

Aerts Frans, 6e l., Antwerpen, Batterij-straat, 11; Bartholomé Henri, 27e l., Andrimont, 600 Franchimontzeestraat; Baudouin Arthur, 2e gren., Bellefontaine par Sprincourt (Marne); Berau Jules, 9e l., Rebecq-Vognon; Brabant Eugene, kap. 2e l., jagers te voet, Petit-Hornu, Dusoestr., 72; Closset Laurent, 5e l., Verviers, Saucystraat; De Coninck Jerom, 23e l., Rousbrugge-Haringhe; Demanet Ernest, 2^e car., Wavre, S. Annastraat, 35; De Deurwaerder Julien, 23^e l., Alveringhem-Veurne; Doom Jozef, 3^e l., Cortemarq, Statiestraat, 4; Duthoy Richard, 23^e l., Beelaere; Godfrieds Adolff, 11^e l., Quie-vreclin-Blanc, Misen, Frankrijk; Gilson Arthur, 1^e gren., Forest, Rodenbachstraat, 42; Koopmans Raymond, 9^e l., Brussel, Aug. Ortsstraat, 31; Lauwers Alois, 25^e l., Brugge; Leenaert Leon, 26^e l., Fays le Franc, Wiegstraat, 42; Leysen Antoine, 11^e l., Overpelt; Marckx Polynis, 27e l., Braine-le-Comte, Brusselschesteenw., 32; Michiels Albert, 1e l., Brussel, Veldstr., 78; Michiels Gaston, 25e l., Jolimont, Haine-S-Pierre; Oyen Felix, 5e l., Antwerpen, Venusstraat, 13; Roels Pieter, 6e l., Calken (Hanslaer); Schwinden Leonard, 25e l., Flémalle-Grande (Luik), Kunstenaarsstraat, 30; Sinaeve Emiel, 23e l., Wetteren, Molenstraat; Soethart Remy, 25e l., Gent, Gerststraat, 36; Stevens Pieter, 6e l., S. Pauwels, Zandstraat; Van Damme Louis, 2e l., Gent, Kanunnikstraat; Vander Linden Jozef, 12e l., Woluwe S. Lambert, Bergstraat, 22; Vandervennet Walter, 2^e gren., Ledebeg, Florastraat, 17.

Vluchtelingen.

— Emma Van Geeteruyn, bestuurster der stadsmeisjesschool te Aalst, vraagt in-lichtingen over hare moeder. Zij verblijft voor het oogenblik te Wetteren, Hoenderstraat, 17.

— Adolff Bouchery-Vermehren vraagt aan de wed. Pannemans en dochters, uit Aalst, dat zij hun tegenwoordig adres zouden be-kend maken aan V. Bouchery-Dulayon, te Meenen.

— Wed. Moens, Maria De Ron, verblij-vende in Staden met hare vier kinderen, van Sempst, zoekt naar hare ouders Joannes De Ron en Paulina Van Steenwinkel, van Sempst.

— Martha Janssens en Elisa Indegrecht, van Sempst, verblijvende te Staden, zoeken naar haren broeder Henri Janssens en Elisa Indegrecht, naar haren vader Joannes Indegrecht.

— Vrouw Keulemans, woonachtig te Mechelen, Korte Schipstraat, en nu verblij-vende te Aerscele, bij Thielr (West-Vlaan-den) met hare dochter en zoonzie, vraagt inlichtingen over haren man André Keule-mans.

— Vrouw Vermeylen en kinders, van Lier, vraagt inlichtingen over haren man en zoon. Verbliven te Kortrijk, Elisabethlaan, 52; Louise Nauwelaers, van Lier, zoekt man, Gomer Mertens, Mechelstraat, 23.

— Adeline Faits, van Lier, zoekt man Jozef Claes, Maasfortlaan, 17.

— Jannette Demol, van Mechelen, vraagt haren man Omer Verschuere en zoon Jan, Zegenstraat. Alle drie verblijven te Vyve-S. Baafs, bij Waereghem.

— Jannette Van den Poel, verblijvende in het klooster te Bavichove, vraagt naar haren broeder Omer Van den Poel.

— Karel Cleynkens, grafmaker Haecht, verblijvende tot Ardoye in het lokaal, zoekt zijne dochter Maria.

— De Raedemaeker Elisabeth-Marie, van Dyghen, verblijvende tot Ardoye, in het lokaal, zoekt Petrus Laurentius en Catharina De Roovere van Dyghen.

— De vrouw van Jan Van Muylder, poli-cieagent te Mechelen, Brusselschesteenweg, 12, verblijft te Gent, bij Ed. De Meulemeester Coupuregang 42.